

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

[www.afgazad.com](http://www.afgazad.com)

[afgazad@gmail.com](mailto:afgazad@gmail.com)

Political

سیاسی

فرستنده: علی مشرف

۱۶ جنوری ۲۰۲۳

## امنیت و فنون مبارزه با پولیس- (۱)

مقدمه

۱- سبک کار کمونیستی و امنیت

تلفیق کار علنی و مخفی

تمرکز و انفصال

۲- فنون مبارزه با پولیس

اصل حداقل اطلاعات

نفوذ پولیسی در صفوف تشکیلات حزبی

رمز نگاری

تعقیب و مراقبت

تهیه و استفاده از جاسازی

زندانی و بازجویی

امنیت در اینترنت

انضباط و امنیت

مقدمه

سرمایه داری طی سالهای دراز دستگانه‌های ویژه سرکوب و پولیس خود را برای جنگ با کمونیسم ایجاد کرده و در کار خود تخصص یافته و شیوه های بسیار پیشرفته ای را برای نابودی کمونیسم تحزب یافته به کار می گیرد.

کم بها دادن به امنیت و فن مبارزه با پولیس مخفی و عدم توجه به مبارزه سیاسی توده ئی طبقه کارگر که دفاع از حزب و امنیت آن را در درجه اول تضمین می کند ناشی از توهم به بورژوازی و عدم اعتقاد به این که دولت بورژوائی ابزار سرکوب و خشونت طبقاتی علیه طبقه کارگر و کمونیسم است، می باشد.

در شرایطی که سرویسهای پولیسی و اطلاعاتی بورژوازی کمونیستها را منظمآ مورد بررسی و مطالعه قرار می دهند تا روشهای مؤثرتری برای نابودی آنها بیابند ما توجهی به شناخت روشهای آنها و تأمین امنیت خود نمی کنیم. سرویسهای اطلاعاتی دشمن در حال حاضر از زیرکانه ترین و خبیثانه ترین روشها و نقشه های حساب شده علیه

کمونیستهای استفاده می کنند. ما باید بتوانیم نقشه های دشمن را کشف کرده، خود را حفظ کنیم و ضربات ارتجاع سرمایه داری را خنثی نماییم.

تأمین امنیت فعالیت کمونیستی دارای دو وجه اساسی است. اول اتخاذ سبک کار کمونیستی است که امنیت فعالیت کمونیستی را از پایه و اساس تضمین می کند و بدون آن ادامه کاری فعالیت کمونیستی از هر لحاظ و به ویژه به لحاظ امنیتی غیرممکن است. دوم، آشنائی با فنون مبارزه با پولیس و به کار بردن این فنون و روشها در مبارزه و خنثی کردن تاکتیکهای پولیسی بورژوازی است.

### سبک کار کمونیستی و امنیت

اساسی ترین مبنای امنیت یک سازمان کمونیستی، سبک کار آن است. اصل اساسی فعالیت کمونیستی زیر اختناق بورژوازی این اصل طلائی است که کمونیستها خود را از طبقه خود یعنی طبقه کارگر پنهان نمی کنند به عکس برای پنهان کردن خود از دشمنان طبقاتی باید فشرده ترین و واقعی ترین رابطه را با کارگران برقرار کرد. مخفی کاری فی النفسه وجود ندارد و در یک حزب کمونیستی قوی بدون داشتن وسیع ترین ارتباط با کارگران پنهان کاری معنائی ندارد. یک حزب مخفی قوی حزبی است که عمیق ترین رابطه را در میان کارگران دارد و در سطوح مختلف بین آنان ریشه دوانده است و خصوصیتی کاملاً توده گیر دارد. با همه تفاوتها و تمایزات و شرایط ویژه حزب کمونیستی مخفی هیچ گاه صورت خود را از کارگران پنهان نمی کند و در نشریاتش با آنها به زبان صریح کمونیستی صحبت کرده و در میان کارگران فعالیت خود را شدت می بخشد.

در سبک کار کمونیستی روابط طبیعی، دوستانه و اجتماعی در میان کارگران و یکی شدن با آنها یک ضرورت محوری است که به نوبه خود امنیت تشکیلات کمونیستی را نیز تأمین می کند. برای ما روابط طبیعی، دوستی و آشنائی ها و رفت و آمدهای طبیعی میان کارگران، چیزی بسیار فراتر از محمل سازی تشکیلاتی است. اینها مکانیسم های واقعی فعل و انفعال درونی طبقه است و به این معنی بخشی از مکانیسم های عملی فعالیت خود ما کمونیستها به عنوان بخشی از طبقه نیز است. این روابط را باید کاملاً جدی گرفت. محافل خانوادگی، دوستی ها، تماس های شغلی، آشنائی های محلی و غیره یکی از ظرف های واقعی فعالیت خود ماست. به درجه ای که فعالان حزب این روابط خود را گسترش داده باشند، در این روابط جای گرفته باشند و خود به کارگرانی "اجتماعی" با تماس های وسیع با هم طبقه های خود بدل شده باشند، کار سازماندهی فعالیت مخفی و علنی هر دو، با سهولت بیشتری پیش می رود. بسیاری از تماس ها، آموزش ها، گزارش گیری ها و رهنمودها را می توان در دل همین "روابط طبیعی" به پیش برد.

فعالیت کمونیستی در درون طبقه کارگر و تماس متقابل کمونیستهای حزبی در درون طبقه باید بر مکانیسمهای خود مبارزه کارگری متکی باشد. کارگر مبارز و کمونیستی که، مستقل از عضو بودن یا نبودنش در کمیته کمونیستی و حزبی، پیش خود مجاب باشد که از موقعیت عینی یک کارگر معترض برخوردار است و کسی نمی تواند چیزی بیشتر از این را به او نسبت دهد، از نظر امنیتی در موقعیت بسیار محکمتری قرار گرفته است. ممکن است خیلی ها، چه در درون شبکه های محفلی و چه در خارج آن، حدس بزنند که شاید فلان رفقاء تماس نزدیکتری با کمیته کمونیستی و حزبی دارند. اما اینگونه حدسیات که امروز درباره بسیاری از کارگران مبارز وجود دارد که عضو کمیته های کمونیستی و سازمان حزبی هم نیستند، مادام که از حد حس و گمان خارج نشود و قابل اثبات نباشد هنوز تهدید امنیتی تعیین کننده ای به شمار نمی آید.

## تلفیق کار علنی و مخفی

تلفیق کار علنی و مخفی یک بحث سبک کاری است. رابطه سازمان کمونیستی مخفی با عناصر علنی کار چیست؟ این عناصر چگونه به سازمان کمونیستی در محل کار و زندگی خود مربوطند و چگونه از آن خط می‌گیرند و توسط این سازمان هدایت می‌شوند؟ اطلاعات این عناصر مخفی کار از کمیته کمونیستی مخفی و روابط آن چقدر است؟ چگونه می‌توان کاری کرد که فعالیت علنی رفیق حزبی ما امنیت و ادامه کاری این سازمان مخفی را به خطر نیندازد؟ خود مبلغ علنی را چگونه می‌توان حفظ کرد و امنیتش را تضمین کرد؟ مبلغ و فعال علنی ما چگونه می‌تواند بی‌آن‌که الزاماً هویت و تعلق حزبی خود را فاش نماید - که تا وقتی اختناق تا این حد شدید است عمدتاً ناگزیر از مخفی نگاه داشتن هویت خود است - مواضع و سیاست‌ها و شعارهای کمونیستی را به طور علنی به کرسی بنشانند؟

سازمان کمونیستی بنا به تعریف، سازمانی مخفی است. این لازمه فعالیت حزبی است که در دل اختناق بورژوازی و در برابر توحش بورژوازی فعالیت می‌کند. کمونیستها همواره، مگر در شرایط استثنائی، در چنین شرایطی فعالیت می‌کنند.

در عین حال این کمیته‌ها محل سازمانیابی رهبران پرشور جنبش کارگری، سخنوران کارگری و کارگران صاحب نفوذ، با حفظ نقش علنی آنهاست، یعنی نقش مبلغ توده‌ئی و نقش رهبر در مبارزات جاری کارگران. این مستلزم برقراری رابطه ای ظریف و فکر شده میان تشکیلات مخفی حزب با عناصر علنی است. محل کار "روتین" کمیته‌های کمونیستی یا جلسات نسبتاً وسیع کارگری، مجامع عمومی، سازمان‌های توده‌ئی در محل کار و زندگی و یا جلسات مخفی محدود به افراد معین و با حفظ همه ضوابط امنیتی است. نقش مبلغ توده‌ئی در این فعالیت‌ها و شرکت یا عدم شرکت این رفقاء در هر یک از این عرصه‌های فعالیت نقطه حساس اصلی در درک معنای تلفیق کار علنی و مخفی است. بدیهی است که چنین رفقائی بنا به تعریف به طور اخص زیر ذره بین پولیس سیاسی قرار می‌گیرند. هر حرکت آنها با حساسیت از طرف نیروهای جاسوسی و سرکوب پولیس تحت نظر خواهد بود. انجام این فعالیت مستلزم نهایت درجه آمادگی، هوشیاری دائمی و قبل از هر چیز یک سبک کار اصولی و جا افتاده کار کمونیستی است که امنیت این رفقاء به طور اخص و امنیت کمیته و سازمان کمونیستی به طور اعم را تأمین کند. اینجاست که پای تلفیق کار مخفی و علنی به میان می‌آید. آن وقت مسائلی هست که باید مطلقاً از چشم پولیس و جاسوس و کارفرمایان مخفی بماند و دیگر کارگران و همکاران نیز نباید از آنها آگاه باشند.

تلفیق کار علنی و مخفی یعنی نفس وجود سازمان و تشکل کمونیستی باید از کارفرما و پولیس، جاسوسان و همه افراد یا نیروهای سیاسی دولتی و غیر دولتی مطلقاً مخفی باشد، مگر این که این سازمان یا کمیته کمونیستی خود رسماً تصمیم می‌گیرد که کجا و به چه دلیل باید برای این یا آن فرد، یا این یا آن جمع و تا چه درجه ای وجود خود را علنی کند. این شامل فعالیت این سازمانهای کمونیستی در همه فعالیت‌های اجتماعی اش می‌شود، در کارخانه، محله، دانشگاه و یا محل کار. اما فعالان کمونیست متشکل در این سازمان به عنوان رهبر مبارزات کارگری و مبلغان کارگری دارای وسیعترین ارتباط با کارگران هستند و به کار آگاه‌گری و سازماندهی کمونیستی در میان کارگران مشغولند بدون این که این کارگران از وجود کمیته کمونیستی و سازمان حزبی در محط کار و زندگی باخبر باشند. این رهبران کارگری کمونیست و وسیعترین ارتباط را با محافل کارگری دارند اما مطلقاً از کمیته کمونیستی سخنی به زبان نمی‌آورند.

رابطه کارگران کمونیست و کمیته‌ها و حوزه‌های کمونیستی با حزب کاملاً مخفی است و کسی نباید از آن باخبر باشد. این یک جنبه جدی از فعالیت کمونیستی در شرایط مخفی و توزان قوای موجود است. ممکن است سایر کارگران در مورد اعضای کمیته کمونیستی حدس‌هایی بزنند اما اعضای کمیته کمونیستی به هیچ وجه هویت خود را اذعان نکرده و

به طریق اولی حزبی بودن و رابطه‌شان با حزب را مطلقاً مخفی نگاه می‌دارند. مهم این نیست که چه کسی چه چیزی را حدس می‌زند! مهم این است که ما این حدسیات را تأیید نمی‌کنیم!

کمیته‌های کمونیستی حلقه تعیین‌کننده‌ای در سیستم رهبری تشکیلات مخفی و اهرم نفوذ و رهبری سیاستهای کمونیستی در میان طبقه کارگر، محل زندگی، دانشگاه‌ها و همه عرصه‌های زندگی اجتماعی هستند. تصمیمات کمیته کمونیستی مخفی است. هر تصمیمی که این کمیته برای پیشروی و ارتقای مبارزات در هر عرصه‌ای چه در مورد بهبود وضعیت کار و زندگی کارگران و یا شرایط زندگی مردم محل، علیه شرایط پولیسی محل کار و یا فعالیت کمونیستی در دانشگاه‌ها، می‌گیرد راساً به کسی یا جایی اعلام نمی‌شود بلکه تلاش می‌شود تا در جریان مبارزه به عنوان تصمیم مجمع عمومی و یا تشکل کارگری و یا تصمیم جمعی مردم محله و یا محل کار و تجمع دانشجویان دانشگاهها مردم را به آن اقناع کرده و آن تصمیمات را به تصویب مخاطبان برسانیم. در این صورت است که تصمیمات یک سازمان کمونیستی با کمک مبلغان علنی و توده‌ئی متصل به تشکیلات کمونیستی تبدیل به رأی و تصمیم بخش بزرگی از مردم موضوع کارمان تبدیل می‌شود. اصل تمرکز و انفصال حلقه دیگری از تلفیق کار علنی و مخفی است که در زیر به آن می‌پردازیم.

### تمرکز و انفصال

سازماندهی منفصل یکی از پایه‌های تلفیق کار علنی و مخفی است. ثبات و قدرت تشکیلات کمونیستی مخفی در هر محل بیش از هر چیز به یک تشکیلات قوی کمونیستی که با مخاطبان و موضوع کار یکی شده و از آن جدا ناپذیر نیست گره خورده است. تشکیلات کمونیستی در کارخانه و مراکز تولیدی با کارگران محل خود، تشکیلات کمونیستی فعال در محلات با مردم محل خود، تشکیلات کمونیستی در دانشگاه‌ها با دانشجویان و غیره. کمیته‌های کمونیستی خود به معنای ایجاد درجه‌ای از تمرکز در فعالیت کمونیستی هستند، تمرکزی که خود لازمه ادامه حیات و گسترش کارشان است. این تمرکز اما در عین حال باید از سایر کمیته‌ها و حوزه‌های کمونیستی و سازمانهای حزبی دیگر هم مخفی بماند. تنها آنجا که گسترش فعالیت کمونیستی و توازن قوای میان این مبارزه و دیکتاتوری حاکم ایجاب می‌کند، می‌توان درباره تمرکز بیشتر فعالیت کمونیستی فکر کرد، تصمیمی که قطعاً از طرف رهبری حزب باید اتخاذ شود، تا آن زمان اما کمیته‌های کمونیستی برای کار با سایر رفقای کمونیست خود در درون جنبش کارگری، در محلات یا دانشگاه و غیره نیاز به دانستن چند و چون رابطه تشکیلاتی آن رفقاء با حزب ندارند. اصل انفصال کمیته‌ها و حوزه‌های کمونیستی از یک دیگر و خودداری از انفصال افقی یا عمودی با سایر کمیته‌ها به دلیل توازن قوای سیاسی و اجتماعی و پولیسی امری حیاتی است.

ادامه دارد.